

DOCTORUL MOISE

Vă

urăm bun venit printre noi, prieteni dragi. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să vă miște în seara aceasta inimile, ca să-L iubiți tot mai mult.

Acesta

este Fundamentul, Cuvântul corect al lui Dumnezeu: Biblia, și fiecare iotă din ea este scrisă prin inspirație. Toată această Carte este Cuvântul lui Dumnezeu și Dumnezeu este în Cuvântul Său, ceea ce înseamnă că dacă primiți Cuvântul Lui, îl primiți de fapt pe El.

Totul

se oglindește în Cuvântul Său: Planul lui Dumnezeu, motivele lui Dumnezeu, atitudinea lui Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu, mântuirea lui Dumnezeu, etc. Cuvintele spuse de El sunt ca niște semințe pe care le puneți în pământ, fiecare dintre ele rodind exact ceea ce scrie aici, iar voi le primiți prin credință.

Cineva

m-a întrebat odată: „Frate Branham, care este partea lui Dumnezeu când vin aceste vedenii?”

„Vedeniile

sunt Cuvântul secundar al lui Dumnezeu”, am răspuns eu. „De aceea, dacă ar spune ceva ce nu este în acord cu Biblia, ar fi total greșite. Biblia este primul lucru.”

Dumnezeu

a spus: *„Eu sunt Domnul care te vindecă.”* (Exod 15.26), ceea ce înseamnă

că toată vindecarea vine de la Domnul; El este Cel ce vindecă. Toate făgăduințele divine au venit de la Dumnezeu și sunt Cuvântul Lui pentru mine și pentru voi.

S-ar

putea ca în locul acesta să fie vreun caz care nu poate fi adus la nivelul acela de credință, încât să poată primi ceea ce cere. Știați că acest lucru este greu de făcut? Uneori, oamenii Îl acceptă pe Isus ca Mântuitor personal, din pricina emoțiilor, dar aceasta nu înseamnă că sunt mântuiți.

Poate

spui: „Eu cred!” Și Satana crede, dar aceasta nu înseamnă că este salvat. Când ești salvat cu adevărat, primești pecetea mântuirii: botezul cu Duhul Sfânt.

Avraam

L-a crezut pe Dumnezeu, iar lucrul acesta i-a fost socotit ca neprihănire. Dar El i-a dat tăierea împrejur ca o pecete sau ca o confirmare a credinței lui; ca o dovadă că credința lui este corectă.

Să

vă dau un exemplu. Să zicem că o felie de pâine costă zece cenți, iar eu am o monedă de zece cenți. Ei bine, moneda mea nu este felia de pâine, dar cu acești zece cenți o pot cumpăra. Tot așa, eu îmi câștig mântuirea prin credință, dar credința nu este mântuirea. Credința îmi câștigă mântuirea, așa cum moneda este plata pentru bucata de pâine, și nu bucata de pâine. Ați înțeles?

Deci,

voi Îl credeți pe Dumnezeu, iar El vă confirmă credința prin faptul că vă dă înapoi ceea ce produce credința voastră.

Poate

spui: „Eu am credință să fiu vindecat.” Dacă ai credință, ești vindecat pentru

că Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său. Înțelegeți?

Tu

spui: „Eu cred că sunt mântuit.” Atunci Dumnezeu îți dă Duhul Sfânt să confirme aceasta, îți dă mărturia Duhului Sfânt. Așa este. Atunci, orice păcat este șters, întunericul se face zi, omul vechi s-a dus și se naște un om nou. Aceasta se întâmplă când crezi cu adevărat.

Dar

dacă spui: „Eu cred!” și nu se întâmplă nimic, ci continui să trăiești același fel de viață, ascunzându-te după: „Eu merg la biserică”, El nu va accepta niciodată aceasta. Înțelegeți? Când ești primit de El, se întâmplă ceva și devii o făptură nouă.

Același

lucru este și cu vindecarea divină.

Tu

spui: „Eu cred în vindecarea divină!” Atunci accept-o și se va întâmpla ceva. Dacă crezi cu adevărat, se va întâmpla ceva, dar dacă nu crezi...

Însărcinarea

pe care o am eu din partea Domnului este să încerc să aduc persoana la nivelul în care credința devine pozitivă, nu negativă. Înțelegeți ce vreau să spun?

Chiar

și ucenicii L-au crezut cu greu pe Isus. El le-a spus o mulțime de pilde; le-a vorbit într-un fel și apoi în altul, încât se părea că Se contrazice, iar ei nu puteau pătrunde înțelesul cuvintelor Lui și nu Îl înțelegeau.

Dar

spre sfârșitul slujbei Sale, dacă nu greșesc în Ioan 15, ei l-au zis: *„Iată că acum vorbești deslușit și nu spui nicio pildă.”*

Acum

cunoaștem că știi toate lucrurile și n-ai nevoie să Te întrebe cineva...” (Ioan 16.29-31). Ați văzut? *„...de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.”*

*„Acum credeți?”,
le-a răspuns Isus.”*

Ei

au văzut ce a făcut El, ce descoperiri mari le-a făcut cunoscute prin manifestarea Duhului, și atunci credința lor a fost adusă până în punctul în care au putut primi: *„...de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.”* Ați văzut? *„Acum credem.”*

Eu

nu spun că psihologia nu ajută la nimic, dar ea nu poate lua locul realității. Așa este. Psihologia este ceva la care te gândești cu mintea, dar *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1).

În

Evangelhia lui Ioan, capitolul 3 citim următoarele:

*„Între
farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al iudeilor.*

Acesta

a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu (Spunea aceasta, deși El era împotriva tuturor teologiilor și învățăturilor lor, le-a pus deoparte și a învățat Adevărul curat al lui Dumnezeu); *căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” (v. 1-2).

Vedeți?

Isus a făcut ceva ce a adus credința lor sus, într-un punct în care au recunoscut că El era Fiul lui Dumnezeu.

Acum,

dacă biserica învață numai teologie, cum știi ce este corect și ce nu este corect? Dar când Dumnezeu lucrează în acea biserică și aduce credința în acel punct, atunci știi. Așa este și cu vindecarea divină.

Acum

aș vrea să vorbesc pentru câteva minute din Ioan 3.14:

„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului...”

Isus

vorbea cu acest mare conducător evreu, și pentru că nu putea înțelege ce îi spunea, i-a adus un exemplu din Vechiul Testament, ca dovadă biblică despre ceea ce îi spunea. El era foarte fundamental în învățătura Sa, însă era împotriva teologiei lor, a doctrinei pe care o aveau. Ei nu aveau adevărul, dar erau cât se poate de credincioși teologiei lor.

Scriptura

spune că *„Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la*

moarte.” (Proverbe 14.12). Poate părea că fiecare bucățică este bună, dar sfârșitul este moartea. Deci noi trebuie să știm că suntem bine. Dumnezeu a știut în toate epocile tot ce era bine sau rău, și El a legitimat întotdeauna ce era corect.

Cu

vreo două săptămâni în urmă am stat de vorbă cu un bărbat, iar el mi-a zis:

„În

Vechiul Testament, Dumnezeu i-a vindecat pe bolnavi, și la fel a făcut în Noul Testament, dar acum nu mai este așa.”

„Admiți

că El le-a dat putere să vindece bolnavii?”

„Da.”

„Prin

Cuvântul Său?”

„Da.”

„Atunci

unde scrie în Scriptură că această putere le-a fost luată înapoi? Eu îți pot arăta când a venit, și știi și tu aceasta, dar arată-mi unde scrie că le-a fost luată înapoi și atunci te voi crede.”

El

a spus: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la

sfârșitul veacului.” Și: „lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; căci Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.” (Matei 28.20; Ioan 14.12+17).

Vorbind

cu Nicodim, Isus a vorbit în pilde, sau mai bine zis, a spus o prorocie: *„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu...”*

Să ne întoarcem puțin la copiii lui Israel, apoi vom vedea unde ne va călăuzi Duhul Sfânt să privim. Eu nu mă pregătesc mai dinainte, ci vin aici, citesc un text din Scriptură și apoi aștept călăuzirea Lui ca să văd încotro mă îndreaptă.

Mă gândesc la Israel, care a fost rob timp de patru sute de ani, și la faptul că în toți acești patru sute de ani, Dumnezeu nu a scris nici măcar un cuvânt cu privire la ei. De ce?

Ultimul proroc pe care îl avuseseră a fost Iosif, un bărbat ales de Dumnezeu să facă anumite lucruri și să împlinească voia Sa.

Darurile și chemarea sunt fără pocăință, ceea ce înseamnă că tu nu poți pune în cineva ceva, dacă nu a fost pus de Dumnezeu. Omul nu poate face nimic.

În alegerea Sa mai dinainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a hotărât să se întâmple anumite lucruri. El poate ști de la început ce va fi la sfârșit, pentru că a pus totul într-o ordine și totul trebuie să ajungă în acel punct.

Astfel, Iosif a fost născut să fie un om duhovnicesc, un

proroc, un văzător, un visător și un tălmăcitor al viselor. El a fost urât de frații săi, dar iubit de tatăl său, fiind un tip desăvârșit spre Hristos. Ei l-au urât fără temeii, pentru că era duhovnicesc.

Toată Scriptura are o înțelegere complexă și se desfășoară în cicluri. De exemplu, cred că în Matei este scris: „*Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.*” (Matei 2.15), dar textul la care se referă Matei aici, aparține de fapt Israelului, pentru că Dumnezeu a spus: „*Când era tânăr Israel, îl iubeam și am chemat pe fiul Meu din Egipt.*” (Osea 11.1). El l-a numit pe Israel, „fiul Său”, dar și Isus era „Fiul Său”: „*Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.*” Vedeți cum se repetă totul? Istoria se repetă și la fel se repetă Scriptura de-a lungul epocilor. Orice învățat care studiază aceste lucruri duhovnicește, știe că ele se repetă, merg în cicluri. Cu siguranță.

Biblia

spune că frații lui Iosif l-au urât fără temeii, pentru că era duhovnicesc. Ei sunt un tip spre așa numita biserică de astăzi; spre toate denomiuațiunile: metodistă, baptistă, prezbitariană, penticostală, sfinții pelerini... spre toți acești membri căldicei. Desigur, eu nu spun că toți sunt așa, pentru că mulți dintre ei sunt creștini născuți din nou, dar sunt destui și cei care sunt creștini doar cu numele și nu au fost legitimați de Dumnezeu prin descoperire spirituală. Astfel, este o singură cale prin care poți cunoaște adevărata însemnătate a puterii și a vindecării și ce înseamnă mântuirea: descoperirea duhovnicească a voii și a Cuvântului lui Dumnezeu. Tu nu vei putea învăța aceasta nicăieri, decât prin descoperire.

Fiți

atenți un moment! Când Abel și Cain au adus o jertfă lui Dumnezeu, în Geneza, amândoi erau credincioși. Ei nu erau necredincioși; Cain nu era un necredincios, un comunist, ci era credincios. Acum, dacă tot ceea ce cere Dumnezeu este să credem, înseamnă că a fost nedrept când l-a condamnat pe Cain, fiindcă el a avut aceeași credință ca și Abel: credea în închinare, credea în

aducerea jertfelor.

Oamenii

spun: „Tot ce trebuie să faci este să crezi!” Da, asta trebuie să faci, dar trebuie să faci și Dumnezeu ceva.

Priviți!

Cain se închina; el a ridicat o biserică, un altar și a adus o jertfă. El era la fel de religios ca și Abel, așa că a luat din roadele câmpului și le-a pus pe altarul său.

Desigur,

el credea că aceasta ne-a scos din grădina Eden: roadele, ceva ce trebuia recoltat și adus înapoi. El a privit lucrurile firește, fiindcă știa că omul nu a avut voie să se atingă de rodul aceluia pom, așa că a adus înapoi roade și le-a pus pe altarul său.

Dar,

prin descoperirea spirituală dată de Dumnezeu, prin credință, Abel a înțeles că nu un fruct a cauzat căderea, ci sângele.

Astfel,

încă de la prima biserică ridicată, de la primul altar, a existat „pro” și „contra”.

Pentru

că Cuvântul nu era încă scris, Dumnezeu i-a lui Abel dat o descoperire nescrisă, prin care i-a arătat că nu fructele sau roadele mâinilor au cauzat căderea, așa că el a adus sânge, a jertfit sânge, și acesta a mărturisit pentru el că era neprihănit, deoarece era vorba de o descoperirea spirituală.

Când

a coborât de pe Muntele schimbării la față, Isus a zis: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

„Unii

zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia sau unul din proroci.”

„Dar

voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?”

Atunci, Simon Petru a pășit în față și a spus: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!”

Isus

a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta..” Amin. Priviți! „Tu n-ai învățat aceasta în seminar și nici de la vreun om.”

La

rândul lui, Pavel a spus: „...învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,

pentru

ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (1Corinteni 2.4-5).

Vedeți?

„...nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

...și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei 16.17-18).

Catolicii spun: „El Și-a zidit biserica pe Petru, care este o piatră, dar Petru a alunecat doar câteva zile mai târziu.

Alții spun că El Și-a zidit Biserica pe Hristos. Nu este adevărat! Hristos este Cuvântul, este descoperirea lui Dumnezeu, iar El a spus clar: *„...nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri”*, ceea ce înseamnă că El Își zidește Biserica pe descoperirea spirituală a lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu *„și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”*

Nu Hristos era „piatra”. Într-un fel, El este Piatra, dar „piatra” despre care vorbește cu Petru aici, este „descoperirea spirituală” cu privire la cine este Fiul lui Dumnezeu: *„...nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.”* Este descoperirea spirituală care te face un martor al Lui.

După

moartea prorocului Iosif, biserica nu a mai avut nici un Cuvânt și pentru ea nu mai era nici o cale de scăpare. Apoi, după patru sute de ani, s-au adunat toți bătrânii, scribii și cărturarii, dar nu s-a întâmplat nimic. Astfel de timpuri a trăit multă vreme biserica: în care a dormit și nu s-a întâmplat nimic. Este adevărat?

Dar

deodată, când timpul împlinirii făgăduinței a sosit, Dumnezeu a trimis un alt copil făgăduit, un copil ales mai dinainte, care a venit în lume însoțit de un semn. Părinții lui știau că acel copil le este dat de Dumnezeu, de aceea nu s-au temut de amenințările lui Faraon. Ei știau, pentru că Dumnezeu i-a vizitat când Moise era doar un copil. Înțelegeți ce vreau să spun?

Toate

formele de organizare, toate adunările, toate programele pe care noi le avem, nu înseamnă mai mult decât hârtia pe care sunt atestate. Atotputernicia Lui Dumnezeu trebuie să înceapă o lucrare, fiindcă El este singurul care deține cheia pentru a o face.

Dumnezeu

îl lasă chiar acum pe om să meargă spre capătul drumului. Noi avem organizații, pentagoane și de toate, dar nu valorează nimic. Dumnezeu a hotărât un timp când va judeca lumea și totul se va rezolva până atunci; totul trebuie să meargă așa cum a spus El. Da, domnilor.

Când

a venit în scenă, Moise nu putea face nimic de la sine. El s-a născut proroc. Dumnezeu l-a trimis pe pământ și nici chiar toți Faraonii din lume nu l-ar fi putut ucide, pentru că era prorocul lui Dumnezeu. Apoi, când a intrat în slujbă, au început să se întâmple lucruri supranaturale. Moise era prorocul trimis de Dumnezeu ca să aducă eliberarea și era însoțit de lucrări supranaturale.

Biserica

voastră zace moartă de atâta vreme și nu are nici o trezire, iar dacă păstorul vine cu o predică „croită” și cineva spune „Amin”, este luat imediat de diaconi și scos afară. Dacă aveți o asemenea biserică, să știți că aceea este moartă.

Oh,

dar ia să-l lase Dumnezeu numai o dată pe bărbatul trimis de El, acolo și să vedeți ce se va întâmpla! Atunci, Focul trezirii va veni din nou pe altar, iar oamenii vor plânge și vor cere îndurare pentru sufletele lor. Viețile lor vor fi îndreptate, iar în biserică vor avea loc vindecări, semne și minuni, pentru că acolo unde este Creatorul, se naște o făptură nouă, o viață nouă și o nădejde nouă. Totul vine atunci când vine Isus. Întotdeauna a fost așa.

Acum

haideți să urmărim călătoria lor, pentru că este un tip desăvârșit al călătoriei bisericii de azi.

Dumnezeu

le-a făcut o cale și le-a dat tot ce au avut nevoie ca să-și poată continua călătoria. Apoi a venit un timp când biserica a început să se răcească și au cârtit împotriva lui Dumnezeu și a lui Moise. Dar când s-au răcit, boala s-a strecurat în tabără. Din pustie au apărut șerpi veninoși care au intrat în tabără și au început să-i muște pe oameni, așa că foarte mulți au murit.

Atunci

Moise s-a grăbit să mijlocească pentru ei, fiindcă au recunoscut să au păcătuit împotriva Domnului și s-au căit.

De

aceasta are nevoie și America: de o mărturisire de modă veche, în care să-și recunoască greșelile și să se roage lui Dumnezeu pentru îndurare; fiindcă nu ajunge să adere la o biserică sau să organizeze adunări atractive, ci este nevoie de o mărturisire de modă veche în care să se spună: „Doamne, am făcut ce este rău!”

Să

închidem toate localurile rău famate, să aruncăm țigările de pe raft, să nu se

mai vând whisky și să-i dovedim lui Dumnezeu că ne pare într-adevăr rău pentru tot ce am făcut. Să închidem cluburile de noapte, să ne punem pe genunchi și să ne rugăm pentru o trezire. Acesta este adevărul.

Uitați-vă

la toate eforturile care se fac. Totul este zadarnic până nu îi dovediți lui Dumnezeu că sunteți cu adevărat sinceri. Și la fel este și în cazul vindecării.

Tu

poți să alergi în rândul acesta de rugăciune, apoi în altul și în altul, poți să strigi sau să spui una și alta, fiindcă nu se va întâmpla nimic până nu te cobori aici jos și îi dovedești lui Dumnezeu că ești sincer, arzând toate podurile lăsate în urmă, ca să nu te mai poți întoarce înapoi; apoi spui: „Iată-mă, Doamne, sunt aici!” Atunci, sigur se va întâmpla ceva.

La

fel este și cu Duhul Sfânt. Tu spui: „L-am căutat pe Duhul Sfânt timp de patru ani.”

Nu

vreau să vă învăț, dar ori vă înșelați, ori este ceva greșit, ori nu ați înțeles nimic, pentru că Dumnezeu este credincios Cuvântului Său, iar Petru a spus în ziua cincizecimii: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38). Aceasta este Scriptura: la fel de clară și de adevărată.

Dacă

vă pocăiți și vă botezați, iar credința voastră este sinceră, Dumnezeu este obligat să-Și țină Cuvântul și să vă dea Duhul Sfânt. El face aceasta când vă supuneți în totul Cuvântului Său. Credeți aceasta și lăsați ca voia Domnului să biruiască în voi.

Dacă

inima voastră este sinceră înaintea lui Dumnezeu; dacă gândurile vă sunt corecte și drepte; dacă Îl credeți cu adevărat, mergeți mai departe cu această încredințare și veți vedea că se va întâmpla ceva.

Dumnezeu Îți va da Duhul Sfânt, iar tu Îl vei primi.

Să mergem puțin mai departe. Când a văzut ce se întâmplă, Moise s-a dus, a vorbit cu Dumnezeu și l-a zis: „Doamne, ce să fac în situația aceasta?”

„Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi.”

Moise

a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă, trăia.” (Numeri 21.8-9).

Arama,
șarpele și prăjina vorbesc despre Domnul Isus Hristos.

Când

a vorbit cu Nicodim, Isus a spus: *„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului...”* De ce? *„...pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”* (Ioan 3.14-15).

Ce a făcut poporul? A cârtit împotriva Domnului, adică a păcătuit. Acesta este motivul pentru care au venit acei șerpi veninoși și i-au mușcat. Și toată știința medicinei egiptene, pe care o aveau printre ei, nu le-a folosit la nimic, pentru că nu a putut vindeca mușcătura acelor șerpi. De ce? Pentru că aceea era voia lui Dumnezeu. Dar ce a făcut El? Dumnezeu știa că poate termina cu păcatul și că poate vindeca bolile, așa că a ridicat acel șarpe de aramă.

Încă de la început, șarpele a reprezentat păcatul deja judecat. Acest lucru s-a întâmplat pentru prima dată în grădina Eden, când Dumnezeu l-a judecat și l-a lăsat fără picioare.

Arama reprezintă judecata divină: altarul de aramă. Astfel, cerul era ca arama în zilele lui Ilie, când nu a plouat deloc trei ani și jumătate.

Prăjina reprezintă crucea. Deci, totul Îl simboliza pe Hristos.

De ce a arătat El toate aceste lucruri mai dinainte? Pentru că voia să atragă atenția copiilor lui Israel, cu privire la lucrurile pe care urma să le facă.

În gândul lui Dumnezeu, Hristos era deja crucificat, fiindcă El era Mielul junghiat de la întemeierea lumii. În Eden, Hristos, care a devenit Cuvântul făcut trup, nu Se materializase încă, ci era doar în gândurile lui Dumnezeu.

El voia să atragă atenția copiilor lui Israel, înainte ca acel lucru să se întâmple; aceasta arătând că Dumnezeu știa ce avea să fie. Astfel, prin acel șarpe de aramă ei au

primit vindecarea și au putut să vadă ce urma să se întâmple.

Când scapi de păcat, tu trebuie să primești și vindecarea. Aceasta îi face pe metodiști să se simtă bine, așa-i? Priviți! Aflați cauza și știți care este tratamentul!

Deci, în gândirea Sa infinită, Dumnezeu a știut mai dinainte că peste câteva sute de ani, Isus avea să se facă păcat pentru noi și să moară pe cruce în locul nostru. Și dacă a permis ca Israel să fie vindecat, prin supranatural, înainte ca Hristos să fie răstignit, cu cât mai mult o va face acum, după răstignirea Lui? Și dacă umbra a putut face aceasta, cu cât va fi mai puternică realitatea? Cu cât va fi mai mareț planul pe care-L are cu noi astăzi, decât cel avut cu Moise?

Și totuși, atunci când Moise a ieșit cu poporul din pustie, printre ei nu a fost nici măcar un bolnav. Cum a făcut aceasta doctorul Moise timp de patruzeci de ani? Cred că dacă este prezent vreun doctor în seara aceasta aici, i-ar plăcea să cunoască câteva din prescripțiile lui.

El a condus două milioane de oameni. Gândiți-vă câți copii s-au născut în fiecare noapte la cei două milioane de oameni? Câți bătrâni erau printre ei? Câți erau ologi și bolnavi? Dar doctorul Moise s-a îngrijit de toți, iar când au ieșit din pustie nu era nici măcar un suferind printre ei. Un doctor de astăzi nu poate face așa ceva nici măcar pentru o familie. Gândiți-vă!

Cum a fost posibil pentru Moise? El avea rețeta. V-ar plăcea să știți care era acea rețetă? Știți ce cred eu, prieteni creștini? Că noi trăim la începutul celui mai mareț timp pe care l-a trăit lumea vreodată. Eu cred că toate lucrurile sunt descoperite. Știți voi, tot ce a fost acoperit cu tot felul de doctrine, teologii și alte lucruri, necredința fiind transmisă, ca o ștafetă, din generație

În generație: „O, nu există vindecare divină! Zilele minunilor au trecut”. Dar a venit timpul în care Domnul, nu omul, ne va întoarce la început.

Uitați-vă cum a progresat știința în ultimii o sută cincizeci de ani de ani. Gândiți-vă că în urmă cu o sută de ani, oamenii puteau transmite un mesaj printr-o scrisoare sau „din gură în gură”, dar astăzi pot să-l trimită prin telefon, telegraf, televiziune, etc. Vă dați seama cât au progresat?

Cu o sută cincizeci de ani în urmă, un om de știință francez, nu mai știu cum îl chema, a făcut niște calcule și a declarat că poate dovedi că dacă omul va circula cu infernala viteză de 30 de mile/oră, gravitația l-ar face să se desprindă de la sol... Dovadă științifică. Mă întreb cu ce zbură, cu balonul?

Mai interesează pe cineva de astăzi, părerea lui? Tu intri în mașină și gonești cu 100 de mile/oră, fără să te gândești la nimic. Sigur că da.

Zilele trecute, am văzut un model de Ford despre care se spune că merge cu 150 de mile/oră. Ei nu mai dau nici o importanță la ceea ce a spus acel om de știință, pentru că au progresat. Au ajuns atât de departe încât acum despică atomul. Și știți ce au descoperit în timp ce „se jucau” cu elementele din aer? Atomii i-au dus înapoi la Dumnezeu; lumina i-a dus înapoi la Dumnezeu; știința pe care se bazau descoperă acum lucruri care îi duc înapoi la Dumnezeu. Da, ei au descoperit că se învârt și merg înapoi.

Un om de știință m-a întrebat despre Lumina supranaturală care s-a arătat. O avem în fotografie pe perete. El mi-a povestit despre un aparat de măsură pe care l-au conectat la o femeie sfântă care era pe moarte. Au conectat-o fără știrea ei, apoi au părăsit salonul. Când moartea s-a apropiat s-o ia, ea nu s-a temut deloc, ci și-a ridicat ochii în sus și l-a rugat pe

Dumnezeu să-i ierte pe toți vrăjmașii ei, după care i-a mulțumit pentru viața pe care i-a îngăduit s-o trăiască. Aparatul era pus pe zero, iar la un moment dat a indicat că din ea a ieșit ceva supranatural, o putere, pentru că funcționa pe principiul detectorului de minciuni.

Voi nu ați fost făcuți să spuneți minciuni. Dacă sunteți conectați la acel detector și nu spuneți adevărul, el va arăta că mințiți, pentru că este o tensiune care merge prin nervi, iar sufletul omului nu a fost făcut să mintă, ci să spună adevărul și să fie sincer.

Vedeți, și știința a descoperit acest lucru. Ei spuneau că acea femeie este nebună pentru că L-a acceptat pe Domnul Isus Hristos și a crezut în El, dar atunci când a plecat dincolo de lună și stele, la tronul lui Dumnezeu, din ea a ieșit suficientă putere ca să le transmită un mesaj radio.

Apoi au conectat aparatul la un păcătos care era pe moarte din cauza unei boli venerice; și au trimis la el o tânără care mai întâi l-a emoționat, dar după aceea s-a enervat pe ea și a început să înjure și să ia Numele Domnului în deșert, iar aparatul de măsură a indicat la fel ca în cazul acelei femeii.

Omul acela de știință s-a convertit și a spus: „Dacă Dumnezeu îi respectă pe oamenii care folosesc Numele Lui, îi dau slavă și cred atât de mult în El, cred și eu în Domnul Isus Hristos și Îl accept ca Mântuitor personal.”

El a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Reverend Branham, lumina din jurul Mântuitorului și a sfinților Săi, nu este o iluzie mintală, ci este Dumnezeu în zilele din urmă, la fel ca șarpele de aramă.”

Este o dovadă științifică ce arată că acesta este

Adevărul. Aleluia! Da, aparatul a făcut acea fotografie care arată că în jurul credinciosului există o putere.

.....

... Cuvântul Tău este adevărul. Doamne, Te rugăm să fii cu noi acum, când Îl slăvim pe Domnul Isus Hristos, Fiul Tău preaiubit, care a spus: *„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”* (Ioan 12.32).

O, Dumnezeule, ajută-ne să-L înălțăm înaintea oamenilor; ajută-ne să-L proslăvim și să spunem: „Iată-L pe Cel pe care L-a proslăvit Tatăl!” Numele Lui este mai presus de orice arhanghel și de orice alt nume din cer. Când a înviat din morți, El a spus: *„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.”*

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”
(Matei 28.18+20; Marcu 16.15).

Tată ceresc, în felul acesta umil și sărăcăcios pe care-l am, dar binecuvântat de Tine, îți sunt recunoscător pentru tot... Se pare că marele Înger al lui Dumnezeu, care mi s-a arătat, stă în seara aceasta aici și îmi spune: „Cheamă un rând de rugăciune!” Tată, poate că în seara aceasta se vor întâmpla lucruri, care îi vor face pe mulți să creadă; iar la încheierea serviciului, Te rog să faci ca fiecare necredincios să alerge la altar și să spună: „Acum cred.” Îngăduie ca cei care nu au încă Duhul Sfânt, să-L primească în seara aceasta, în timp ce stau încă aici; iar pentru cei care Îl caută pe

Dumnezeu să fie o seară glorioasă, din pricina prezenței Tale, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

(Fratele Branham vorbește cu unul dintre frați).

S-au împărțit numere de rugăciune? Care au fost seara trecută? „J”? Prima parte de la „J”? Câți am chemat? 50? I-am luat pe toți? Haideți să-i chemăm pe cei care au numere de la J-85 până la J-100.

Să ridice mâna cine are J-85. Tu, doamnă? Vino aici jos. Cine are J-86? Bine, doamnă. Cine are J-87? Bine. J-88? Bine. J-89?” Bine. Cine are J-90? 91, 92, 93, 94, 95? Pot să-i văd? Bine. 96, 97, 98, 99, 100? Haideți să-i luăm pe aceștia.

Nu știu de ce, dar poate printre cei chemați este cineva care ar putea muri până dimineață. Spun aceasta, pentru că Ceva mi-a spus să chem un rând de rugăciune, deci trebuie s-o fac.

Câți de aici sunt bolnavi, cred și vin la Dumnezeu ca să fie vindecați în seara aceasta? Ridicați mâna unde sunteți, pentru că vreau să vă văd. Ei nu știu, dar El este deja aici. Să credeți din toată inima. Eu L-am văzut mișcându-Se peste audiență, încă înainte de a chema rândul de rugăciune. Îi sunt atât de recunoscător Domnului Isus Hristos pentru aceasta!

O, aș vrea să văd biserica intrând pe acest Tărâm și la fel fiecare inimă! Sunt sigur că ziarele vor avea ce să scrie mâine dimineață. Dacă veți intra cu toții pe acest tărâm, în zilele următoare vor veni aici creștini flămânzi din toată lumea. O, aș vrea să am suficiente cuvinte ca să pot exprima aceasta!

Acum, vrea să înțelegeți că nu eu fac aceste lucrări, pentru că sunt doar un om, dar El este Dumnezeu. Ce minunat, ce frumos, ce glorios, ce scump este El și cât de mult Îl iubesc!

Eu obișnuiam să cânt o cântare veche: „Căci El este atât de scump pentru mine!” Tu crezi aceasta, doamnă? Da? Dacă ți-aș spune că artrita de care suferi, a dispărut, ai crede din toată inima? Da? Crezi că El te-a vindecat? A făcut-o. Tu ești deja vindecată. Lăudat să fie Domnul! Cât de minunat este El!

Tu nu ești din orașul acesta, este adevărat, doamnă? Vii din Grand Rapids, Michigan, iar în timp ce stăteai aici, te gândeai la ceva. Problema ta este că-ți pierzi memoria și nu poți gândi limpede. Este adevărat?

Doamna de lângă tine este tot din Michigan. Tu ești aici pentru că dorești să ai o trăire mai aproape de Dumnezeu. vei primi aceasta, nu te îngrijora. Memoria îți va reveni și nu vei mai fi tulburată.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este în seara aceasta aici. Aveți credință în Dumnezeu! credeți din toată inima și veți vedea slava Lui.

Vrei ca suferința ta să înceteze, doamnă? Tu ai probleme cu fierea, este adevărat? Ești vindecată. Isus Hristos te face bine. Credința ta te-a vindecat. Durerea a dispărut, iar tu știi că este adevărat. Amin.

Nu trebuie să avem un rând de rugăciune, nu avem nevoie de el. Singurul lucru de care aveți nevoie este puțină credință. Credeți în Dumnezeu! Dacă poți crede în Dumnezeu, El va face restul lucrării pentru tine. Ce minunat este El!

Este un bărbat mai în vârstă, care se întreabă cum este cu boala de prostată pe care o are. Ai avut o operație, așa-i tataie? Și încă te supără. Nu te îngrijora, pentru că te-a părăsit deja. Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede numai!

Tânăra de acolo are probleme la spate și se întreabă ce se va întâmpla cu ea. Isus Hristos te-a făcut bine. Amin.

Doamna care stă în spate cu probleme la sinusuri... Vrei să scapi de această problemă, așa-i doamnă? Bine. Și tu ești vindecată. Poți merge acasă. Aleluia! El este aici.

Vino, doamnă. Noi suntem străini unul pentru celălalt, ceea ce înseamnă că eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Tu ei fost la un doctor, iar el te-a examinat la sânul drept. Este cancer și nu ți-a mai dat nici o șansă. Aceasta a spus-o doctorul, dar Isus Hristos a murit pentru tine ca să te vindece. Crezi? Osândesc acest diavol din sora mea, în Numele lui Isus Hristos, ca să fie eliberată. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Vino, doamnă. Din câte știu, nu ne cunoaștem, nu ne-am mai văzut niciodată. Zilele trecute ai fost foarte tristă, pentru că ți-a murit cineva drag, un predicator. Și tu ai o umflătură, este adevărat? Crezi că te vei face bine? Atotputernicule Dumnezeu, o binecuvântează pe această femeie în Numele lui Isus Hristos, ca s-o vindeci, Doamne. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.

Nu îl văd pe Billy Paul. Nu știu unde s-a dus, dar îi cunosc duhul și știu ce nu este în ordine cu el.

Tu ești următorul pacient? Doamnă, eu sunt un străin pentru tine, nu ne cunoaștem, dar Isus Hristos ne cunoaște pe amândoi. Este

adevărat? Crezi? Ești aici pentru cineva. Este vorba de sora ta, dar sunteți surori doar pe jumătate. Ea este bolnavă de febră reumatică, este adevărat? Ai și tu o fiică bolnavă tot de febră. Ai și un fiu bolnav, iar pe deasupra, vrei să mă rog și pentru dintele tău, nu-i așa? Vino aici.

Dumnezeule scump, care ai făcut cerurile și pământul, trimite binecuvântările Tale peste această femeie pe care o binecuvântezi în Numele lui Isus Hristos. Amin. Crezi din toată inima?

Tu vrei să mă rog pentru altcineva. Este vorba de fratele tău care este nebun. Este adevărat? Este și o femeie în vârstă pentru care ai vrea să mă rog. Este mama ta și suferă de diabet, așa-i? În ce te privește, dorești o umblare mai apropiată de Dumnezeu. ai dorit întotdeauna aceasta, dar nu ai ajuns niciodată în punctul în care să simți că ai făcut voia Lui desăvârșită. Vrei să-I predai chiar acum întreaga ta viață, ca să mergi acasă și să primești ceea ce ai cerut? Crezi că dacă o vei face, te vei dedica în întregime lui Dumnezeu și rugăciunea ta va fi onorată? Și eu cred la fel.

Atotputernicule Dumnezeu, în Numele Fiului Tău, Domnul Isus Hristos, binecuvântează această femeie pe care o binecuvântezi în Numele Tău. Amin.

Eu Îl iubesc din toată inima. Nici nu-ți mai trebuie vreun prieten... Ce altceva ai mai putea dori? Ce ar mai putea face Duhul Sfânt? O, ce s-ar putea întâmpla în momentul acesta!

Bună ziua, doamnă. Nu ne cunoaștem, este adevărat? Singurul care te cunoaște este Dumnezeu, de aceea, numai prin mila Lui aș putea ști ceva despre tine. Eu sunt un om, dar crezi că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu? Ești creștină și de curând ai primit niște vești. Ai cancer, iar doctorul ți-a spus că nu te vei mai face bine. Nu ești din orașul acesta, ci vii dintr-un ținut cu multe lacuri. Wisconsin. Numele tău este Regal, iar

inițialele tale sunt H.F. Du-te și primește vindecarea, pentru că Isus Hristos te face bine.

Dar tu crezi, doamnă? Ai o problemă femeiască, este adevărat? Și doamna de acolo... Ea are gută. Amândouă sunteți vindecate. Credeți?

Ridicați-vă cu toții în picioare, indiferent ce problemă aveți. Ridicați-vă și spuneți: „Eu cred în Domnul Isus Hristos și Îl primesc ca Vindecătorul meu personal!”

Atotputernicule Dumnezeu, osândesc orice boală în Numele lui Isus Hristos și scot afară orice diavol prin Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

-

Amin -